

Bokmeldinger

Norvald Yri:

Til jordens ender. Kristen misjon og Guds ord
670 sider

Genesis forlag, 2007

Førstelektor Norvald Yri, tidligere misjonær i Etiopia og Tanzania for Norsk Luthersk Misjonssamband og nå ansatt ved Fjellhaug skoler i Oslo, har skrevet bok om to temaer som han er særlig opptatt av: misjon og bibeltroskap. Boken tar utgangspunkt i skapelse og syndefall og ender opp med å beskrive kristendommens tilstand ved begynnelsen av det 21. århundre. Den består av fire hoveddeler. Den første delen gir et bibelteologisk perspektiv på misjon, den andre trekker noen hovedlinjer fra pinsedag til "den reformatoriske vekelse", det vil si fra år 30-1500. Tredje del behandler epoken 1500-1900. Her berøres så vidt ortodoks og katolsk misjon. Hovedvekten ligger på refor-

masjonen og ikke minst moderne protestantisk misjonsvirksomhet fra 1800-tallet av, forstått som en frukt av reformasjonens teologi. Del fire omhandler "evangelisk misjon" i det 20. århundre og berører historiske, politiske og teologiske rammebetingelser for misjonsvirksomhet som holder fast ved Skriftens autoritet. De to siste delene omfatter to tredjedeler av boken.

Forfatteren har et evangelikalt ståsted. Boken handler derfor primært om den misjonsvirksomhet som tar utgangspunkt i Skriftens autoritet og de reformatoriske prinsipper Skriften alene, nåden alene, Kristus alene, troen alene. Dette blander naturlig nok stort sett av for 1500 års misjonshistorie i

katolsk og ortodoks regi. Boken er ambisiøs, men altfor bredt anlagt. Temaene er mange og behandles svært overflattisk. Fremstillingen er springende og forfatteren stedvis altfor tydelig til stede. Blandingen av misjonsteologi og misjonshistorie gjør det også vanskelig å bestemme bokens sjanger.

Forfatteren trekker kraftig på Kenneth Latourettes epokegjørende serie *A History of the Expansion of Christianity I-VII* og S. C. Neills bøker, men mangler en grunnleggende forståelse av en historisk arbeidsmåte og dermed også analytiske og teoretiske grep som kunne gjort fremstillingen leserverdigg og interessant. Dette fører også til feilslutninger og lettvintheter. Å se på oldkirken ut fra perspektivet "modernisme" må man si er en sjeldenhet i litteraturen (s. 162f.). En ensidig vekt på reformasjonen som "vekkelse" vitner om manglete forståelse for historiske prosesser og kontekster. Store deler av boken fremtrer som tekstreferater og oppramsing av navn, steder og saker uten sammenheng og uten overordnede perspektiv.

Ellers vitner boken om en stor og omfattende arbeidsinnsats, men det er beklagelig at

fremstillingen ikke har fått et strammere og mer konsentrert opplegg, og man må spørre seg om forlaget har hatt boken ute til konsulentvurdering. Kort sagt: Boken har intet potensial til å bli "en klassiker" slik forslaget annonserer på baksiden, og den er uegnet til bruk i undervisning.

Kristin Norseth